

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľky: **M.**, bytom L., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa - ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/18/2009-40 zo dňa 2.12.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/18/2009-40 zo dňa 2.12.2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 5.11.2007 o priznaní invalidného dôchodku navrhovateľke podľa ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) v sume 8 024 Sk mesačne vrátane príslušných zvýšení ako aj zmenové rozhodnutie zo dňa 24.7.2009 o priznaní invalidného dôchodku v sume 6 579 Sk, vrátane zvýšení a po prepočte na menu euro v sume 300,70 € mesačne. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol po tom, čo dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne bolo zákonné a námietky navrhovateľky neodôvodnené. Konštatoval, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú podľa § 29 ods. 3 písm. a/ zákona od 7.3.2005. Predtým bola čiastočne invalidná a od 28.2.2002 pracovala, Od 1.3.2002 do 15.8.2002 bola práceneschopná, od 16.8.2002 do 7.3.2005 evidovaná na príslušnom úrade práce s tým, že podpora v nezamestnanosti jej bola vyplácaná od 16.8.2002 do 15.5.2003. Ďalej uviedol, že podľa navrhovateľky bol sporným rok 2003, kedy jej chýbalo 149 dní a zároveň namietala správnosť označenia tohto roku, keď podľa jej názoru mal byť označený „F“ a nie „T“.

Krajský súd sa stotožnil s postupom odporkyne, ktorá v roku 2003 započítala len dobu do 15.5.2003, dokedy poberala navrhovateľka dávku v nezamestnanosti, pretože hoci bola evidovaná aj po tomto dátume, nebolo túto dobu možné započítať pre účely dôchodkového poistenia v zmysle § 9 ods. 1 písm. d/ zákona v spojení s § 169c ods. 1 zákona v znení účinnom od 1.1.2001.

Za správny považoval krajský súd aj postup odporkyne, ktorá s poukazom na § 9 ods. 1 písm. e/ zákona započítala na dôchodkové účely dobu od 16.5.2003 do 4.8.2003 ako náhradnú dobu z dôvodu starostlivosti navrhovateľky o dieťa. Dobu od 5.8.2003 do 31.12.2003 nebolo možné započítať, pretože navrhovateľka nebola zúčastnená na dôchodkovom poistení.

K námietke navrhovateľky o nesprávnom označení roku 2003 uviedol, že samotné označenie nie je spôsobilé ukrátiť navrhovateľku na jej subjektívnych právach.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie a žiadala, aby jej bolo umožnené doplatiť chýbajúcich 149 dní poistenia. Uviedla, že v roku 2003 poberala čiastočný invalidný dôchodok a od 16.8.2002 do 25.9.2006 bola evidovaná na úrade práce.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že námietky navrhovateľky nepovažuje za opodstatnené a trvá na vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia. Zdôraznila, že možnosť dodatočného doplatenia poistného za dobu, kedy bol občan vedený v evidencii nezamestnaných, zaviedol až zákon č. 461/2003 Z.z., no zákon č. 100/1988 zb. túto možnosť neupravoval a preto dodatočne doplatiť poistné v súlade s § 142 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. je možné najskôr od 1.1.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu odvolacích dôvodov, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľka poberala čiastočný invalidný dôchodok od 7.6.1999, ktorý jej bol priznaný podľa ustanovení zákona č. 100/1988 Zb.

Nárok na čiastočný invalidný dôchodok bol posúdený v zmysle § 263a zákona č. 461/2003 Z.z. a na základe toho odporkyňa rozhodnutím zo dňa 5.11.2007 priznala navrhovateľke invalidný dôchodok od 7.3.2005 v sume 6 547 Sk mesačne, ktorý spolu s príslušnými zvýšeniami od 1.7.2007 činí 8 024 Sk mesačne. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z posledných 10 rokov pred vznikom invalidity, pred 7.3.2005, navrhovateľka získala 3 504 dní dôchodkového zabezpečenia, teda 9 rokov a 219 dní doby zamestnania a celková započítaná doba zamestnania bola 39 rokov a 206 dní.

Rozhodnutím zo dňa 24.7.2009 odporkyňa zvýšila navrhovateľke invalidný dôchodok s poukazom na § 263a a § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. od 7.3.2005 na 6 579 Sk mesačne a po príslušných zvýšeníach a prepočte na euro od 1.1.2009 na sumu 300,70 € mesačne. Suma invalidného dôchodku bola zvýšená podľa § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. po tom, čo odporkyňa dodatočne zhodnotila obdobie nezamestnanosti navrhovateľky od 16.8.2002 do 15.5.2003.

Z podkladov preskúmaných rozhodnutí je zrejmé, že navrhovateľka bola ako poberateľka čiastočného invalidného dôchodku zamestnaná a od 1.3.2002 do 15.8.2002 bola práceneschopná. Od 16.8.2002 do 7.3.2005 bola evidovaná na príslušnom úrade práce v evidencii nezamestnaných, no podpora v nezamestnanosti jej bola vyplácaná len v období od 16.8.2002 do 15.5.2003. Navrhovateľka je matkou syna Damiána, nar. 5.8.1997.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. ak zamestnanie trvalo aspoň rok započítavajú sa doňho tieto náhradné doby:

- a) doba služby v československých ozbrojených silách, pokiaľ sa táto doba už nehodnotí ako služba vojaka z povolania,
- b) doba inej vojenskej služby,
- c) doba odbojovej činnosti včítane väznenia (internácie) z politických, národnostných alebo rasových dôvodov v čase neslobody, 2)
- d) doba, po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vyplácala podpora v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu, 2a)
- e) doba, po ktorú sa rodič staral o dieťa do šiestich rokov veku alebo dlhodobo ťažko zdravotne postihnuté maloleté dieťa, ktoré vyžaduje mimoriadnu starostlivosť alebo osobitne náročnú mimoriadnu starostlivosť, ak nebolo umiestnené v zariadení pre takého dieťa s celoročným alebo týždenným pobytom; dieťaťom sa rozumie dieťa vlastné (osvojené) a dieťa prevzaté do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe rozhodnutia príslušného orgánu,
- f) doba, po ktorú mal občan nárok na nemocenské, peňažnú pomoc v materstve a podporu pri ošetrovaní člena rodiny, doba, po ktorú sa mužovi z dôvodu starostlivosti o dieťa poskytoval príspevok alebo peňažná pomoc, a doba ošetrovania (starostlivosti) člena rodiny po uplynutí obdobia, po ktoré občan poberal podporu pri ošetrovaní člena rodiny, pokiaľ v tomto čase zamestnanie trvalo,
- g) doba odborného školenia,
- h) doba poberania invalidného dôchodku alebo dávky, ktorá sa od 1. januára 1957 považuje za invalidný dôchodok, 3)
- i) doba prípravy na pracovné uplatnenie za podmienok ustanovených vykonávacím predpisom,
- j) doba poberania čiastočného invalidného dôchodku, po ktorú sa vyplácal príspevok pred umiestnením do zamestnania, a to najskôr od 1. januára 1957,
- k) doba, po ktorú sa občanovi so zmenenou pracovnou schopnosťou, ktorý nebol požívateľom čiastočného invalidného dôchodku, vyplácal príspevok pred umiestnením do zamestnania, a to najskôr od 1. októbra 1988.

Odporkyňa aj podľa názoru odvolacieho súdu postupovala v súlade so zákonom, keď za rok 2003 zohľadnila navrhovateľke dobu do 15.5.2003, kedy bola evidovaná nezamestnaná a zároveň aj poberala podporu v nezamestnanosti a dobu od 16.5.2003 do 4.8.2003, kedy sa starala o svojho maloletého syna dokiaľ nedovršil šiesty rok veku. Ako správne uviedol krajský súd, s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d/ zákona č. 100/1988 Zb. a § 169c ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. v znení

účinnom od 1.1.2001 možno pre dôchodkové účely zohľadniť len dobu, po ktorú bola nezamestnanému vyplácaná podpora v nezamestnanosti a podľa § 9 ods. 1 písm. e/ zákona č. 100/1988 Zb. sa pre dôchodkové účely započíta aj náhradná doba, ktorou je aj doba starostlivosti o dieťa do veku 6 rokov. Odvolací súd dodáva, že doba poberania čiastočného invalidného dôchodku sa môže ako náhradná doba započítať podľa § 9 ods. 1 písm. j/ zákona č. 100/1988 Zb. len vtedy, ak sa jeho poberateľovi zároveň aj vyplácal príspevok pred umiestnením do zamestnania.

Navrhovateľka v odvolaní tieto skutočnosti ani nespochybňovala. Jediným jej odvolacím dôvodom bola vlastne jej žiadosť o možnosť doplatenia chýbajúcich 149 dní za rok 2003. Dávka bola navrhovateľke priznaná podľa ustanovení zákona č. 100/1988 Zb. Tento predpis neumožňuje dodatočné zaplatenie poistného na dôchodkové zabezpečenie tak, ako to počnúc 1.1.2004 v ustanovení § 142 ods. 3 umožňuje zákon č. 461/2003 Z.z. Navrhovateľka neuviedla v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by spochybňovali rozhodnutie a postup odporkyne a krajského súdu.

Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutých rozhodnutí odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP dospel k záveru, že rozhodnutia a postup odporkyne pred jeho vydaním boli v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. decembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová